

2. This Protocol shall cease to have effect at such time as the Agreement ceases to have effect in accordance with Article 29 of the Agreement.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorized thereto, by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Putrajaya on 31 TIR 1381 Solar Hijra, corresponding to 22 July 2002 in the Malay, Persian and English languages, all texts being equally authentic. In the case of any divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of
the Islamic Republic of Iran

Made 15 December 2003

[Perb. 0.6869/54 Vol. 2(87); PN(PU²)80/XXXIII]

DATO' DR. JAMALUDIN BIN MOHD JARJIS
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]

P.U. (A) 61.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967 DAN AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN MAGHRIBI) 2004

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [*Akta 53*] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [*Akta 543*], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Maghribi) 2004**.

Pelepasan cukai dua kali

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Maghribi dengan tujuan memberikan pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Maghribi (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL
(Perenggan 2)

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN KERAJAAN
MAGHRIBI BAGI PENGELAKAN PENCUKAIAN DUA KALI DAN
PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL BERKENAAN DENGAN CUKAI ATAS
PENDAPATAN

Kerajaan Malaysia dan Kerajaan Maghribi berhasrat untuk membuat suatu perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal berkenaan dengan cukai ke atas pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

BIDANG DIRI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang adalah pemastautin bagi satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan oleh suatu Negara Pejanji, tanpa mengira cara cukai itu dilevikan.
2. Cukai yang tertakluk kepada Perjanjian ini adalah:
 - (a) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai pendapatan petroleum;
(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);
 - (b) di Maghribi:
 - (i) cukai pendapatan am;
 - (ii) cukai perbadanan;
 - (iii) cukai atas pendapatan daripada bahagian syer atau sosial dan pendapatan asimilasi;
 - (iv) cukai atas keuntungan harta tak alih;
 - (v) penyertaan dalam perpaduan negara; dan
 - (vi) cukai atas pendapatan daripada penyimpanan pendapatan tetap;
(kemudian daripada ini disebut “cukai Maghribi”).
3. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau sebahagian besarnya yang seumpama atas pendapatan yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti bagi, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian masing-masing.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Dalam Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia dan dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah itu, dan apabila digunakan dalam maksud geografi termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, dan dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud menjelajah dan mengeksploitasi sumber alam, sama ada hidup atau tak hidup;
- (b)
 - (i) istilah “Maghribi” ertinya Kerajaan Maghribi; dan
 - (ii) apabila digunakan dalam maksud geografi istilah “Maghribi” termasuklah:
 - (*) wilayah Kerajaan Maghribi, wilayah kelautannya; dan
 - (**) dasar laut dan tanah bawah kawasan bawah laut bersebelahan dengan pantainya, tetapi melewati wilayah kelautan dan zon ekonomi eksklusif, yang ke atasnya Maghribi menjalankan hak kedaulatan, mengikut undang-undang antarabangsa bagi mengeksplorasi dan mengeksploitasi sumber alam kawasan tersebut (pentas benua);
- (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Maghribi sebagaimana konteksnya menghendaki;
- (d) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain yang dikira sebagai seorang bagi maksud cukai;
- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan bagi maksud cukai;
- (f) istilah “enterpris suatu Negara Pejanji” dan “enterpris Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masingnya bererti suatu enterpris yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu enterpris yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (g) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai Maghribi, sebagaimana konteksnya menghendaki;
- (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) berhubung dengan Malaysia, mana-mana individu yang memiliki kewarganegaraan Malaysia dan mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan atau mana-mana entiti lain yang memperolehi tarafnya yang sedemikian daripada undang-undang yang berkuatkuasa di Malaysia;

- (ii) berhubung dengan Maghribi, mana-mana individu yang memiliki kerakyatan Maghribi dan mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan dan mana-mana entiti lain yang memperolehi tarafnya yang sedemikian daripada undang-undang yang berkuatkuasa di Maghribi;
- (i) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh enterpris suatu Negara Pejanji, kecuali jika kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata antara tempat-tempat di Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (j) istilah “pihak berkuasa kompeten” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa; dan
 - (ii) dalam hal Maghribi, Menteri Kewangan atau wakilnya diberikuasa.
- (k) istilah “badan berkanun” ertinya mana-mana badan yang ditubuhkan oleh atau di bawah undang-undang yang spesifik untuk menjalankan apa-apa fungsi kerajaan.

2. Dalam pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang istilah itu ada di bawah undang-undang Negara itu berkenaan dengan cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya:
 - (a) dalam hal Malaysia, seseorang yang adalah pemastautin di Malaysia bagi maksud cukai Malaysia; dan
 - (b) dalam hal Kerajaan Maghribi, seseorang yang, di bawah undang-undang domestik, adalah dikenakan cukai ke atasnya oleh sebab domisilnya, kemastautinannya, tempat pengurusan, penempatannya atau apa-apa kriteria lain yang seumpama jenis.
2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1, seseorang individu adalah pemastautin bagi kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah yang berikut:
 - (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya. Jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dengannya perhubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan vital);

- (b) jika Negara di mana dia mempunyai pusat kepentingan vitalnya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
 - (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-duanya, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dia adalah rakyat;
 - (d) jika dia adalah rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat kedua-duanya, maka pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.
3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1, seseorang selain daripada seorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka orang itu hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana tempat pengurusan yang berkesan terletak.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan suatu enterpris keseluruhannya atau sebahagiannya dijalankan.
2. Istilah “establismen tetap” hendaklah termasuk terutamanya:
 - (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan;
 - (c) suatu pejabat;
 - (d) suatu kilang;
 - (e) suatu bengkel;
 - (f) suatu lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau mana-mana tempat pengeluaran sumber alam lain termasuk kayu atau lain-lain keluaran hutan;
 - (g) suatu kebun atau ladang;
 - (h) sesuatu tapak bangunan atau pembinaan bangunan, projek pemasangan atau pepasangan atau aktiviti-aktiviti penyeliaan yang berkaitan dengannya, tetapi hanya jika tapak, projek atau aktiviti tersebut berterusan bagi suatu tempoh melebihi 8 bulan.
3. Istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk—
 - (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, atau penyerahan pameran barang-barang atau dagangan kepunyaan enterpris itu;

- (b) penyenggaraan stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterpris itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan;
- (c) penyenggaraan stok barang-barang atau dagangan kepunyaan enterpris itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh enterpris yang lain;
- (d) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud pembelian barang-barang atau dagangan, atau pengumpulan maklumat, bagi enterpris itu;
- (e) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan bagi enterpris itu;
- (f) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi apa-apa aktiviti campuran yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa keseluruhan aktiviti tempat perniagaan tetap akibat daripada percampuran ini adalah bersifat persediaan atau tambahan.

4. Walau apa-apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 jika seseorang – selain daripada ejen lain yang bertaraf bebas yang baginya perenggan 6 terpakai bertindak bagi pihak enterpris dan ada, menjalankan dengan lazimnya, di suatu Negara Pejanji suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama enterpris itu, enterpris itu hendaklah disifatkan telah mempunyai establismen tetap di Negara itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi enterpris itu, melainkan jika aktiviti orang itu terhad kepada apa yang disebutkan dalam perenggan 3 yang, jika dijalankan melalui tempat perniagaan tetap, tidak akan menjadikan tempat perniagaan tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu.

5. Sesuatu enterpris suatu Negara Pejanji tidaklah boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi semata-mata kerana ia menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, jika orang itu bertindak mengikut perjalanan biasa perniagaan mereka.

Walaupun bagaimanapun, apabila aktiviti ejen sedemikian adalah ditumpukan secara keseluruhannya atau hampir keseluruhannya bagi pihak enterpris itu, ia tidaklah boleh dianggap ejen bertaraf bebas jika transaksi antara ejen dan enterpris itu tidak dibuat tanpa di bawah syarat-syarat yang bebas daripada apa-apa pengaruh.

6. Hakikat bahawa suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu di bawah undang-undang domestiknya tanpa menjejaskan peruntukan Perkara 7.
2. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “harta tak alih” hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang dipersoalkan itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang kepadanya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, deposit galian, telaga minyak atau gas, kuari dan lain-lain tempat pengeluaran sumber alam lain termasuk kayu atau lain-lain keluaran hutan. Kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan harta tak alih dalam apa-apa cara lain.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu enterpris dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan diri bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu enterpris suatu Negara Pejanji hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika enterpris itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika enterpris itu menjalankan perniagaan seperti yang disebutkan terdahulu, keuntungan enterpris itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya atas sekian banyak daripadanya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika sesuatu enterpris suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika ia adalah suatu enterpris yang berlainan dan bersaing yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau seumpamanya di bawah keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan sepenuhnya kebebasan dengan enterpris yang ia menjadi establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan suatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am yang boleh dipotong jika establismen tetap itu adalah suatu

enterpris bebas, setakat yang mana ia dengan semunasabahnya boleh diuntukkan bagi establismen tetap itu, sama ada dilakukan dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.

4. Jika maklumat yang tersedia ada pada pihak berkuasa kompeten adalah tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang akan dikaitkan dengan establismen tetap suatu enterpris, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini bolehlah menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu berkaitan dengan penentuan liabiliti cukai seseorang melalui pelaksanaan sesuatu budibicara atau dengan sesuatu anggaran yang dibuat oleh pihak berkuasa kompeten, dengan syarat bahawa undang-undang hendaklah dipakai, setakat maklumat yang tersedia ada pada pihak berkuasa kompeten membenarkan, mengikut prinsip Perkara ini.

5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap semata-mata kerana establismen tetap itu membeli barang-barang atau dagangan bagi enterpris itu.

6. Bagi maksud perenggan terdahulu, keuntungan yang akan dikaitkan kepada establismen tetap hendaklah ditentukan dengan cara yang sama setahun ke setahun melainkan jika ada alasan yang baik dan mencukupi sebaliknya.

7. Jika keuntungan termasuk butiran-butiran pendapatan yang diuruskan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara-Perkara tersebut tidaklah boleh terjejas oleh peruntukan-peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan yang diperolehi oleh sesuatu enterpris suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu sahaja.

2. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi bahagian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperolehi oleh suatu kumpulan enterpris suatu Negara Pejanji melalui penyertaan dalam sesuatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

ENTERPRIS BERSEKUTU

Jika—

- (a) suatu enterpris suatu Negara Pejanji menyertai langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu enterpris Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu enterpris suatu Negara Pejanji dan suatu enterpris Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat yang dibuat atau dikenakan antara kedua-dua enterpris itu dalam hubungan perdagangan atau kewangan mereka yang berlainan daripada apa yang akan dibuat antara enterpris bebas, maka apa-apa keuntungan yang sepatutnya, tetapi disebabkan syarat itu, telah terakru kepada salah satu daripada enterpris itu, tetapi, disebabkan oleh syarat tersebut, tidak terakru sedemikian, boleh dimasukkan ke dalam keuntungan enterpris itu dan dikenakan cukai dengan sewajarnya.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, dividen sedemikian boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana syarikat yang membayar dividen itu adalah pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial dividen itu cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi 10 peratus daripada amaun kasar dividen itu. Walau bagaimanapun jika pemunya benefisial adalah suatu syarikat (selain daripada perkongsian) yang memegang secara langsung sekurang-kurangnya 10 peratus daripada modal syarikat yang membayar dividen itu cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi 5 peratus daripada amaun kasar dividen itu.

Peruntukan perenggan ini tidaklah menjejaskan pencukaian syarikat berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.

3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak korporat lain yang tertakluk kepada layanan pencukaian yang sama sebagai pendapatan daripada syer melalui undang-undang Negara di mana syarikat yang membuat pengagihan itu adalah pemastautin.

4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, selaku pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, di mana syarikat yang membayar dividen itu adalah pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan pegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Jika suatu syarikat yang adalah pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh pendapatan atau keuntungan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat kepada orang yang bukan pemastautin Negara yang satu lagi itu, atau mengenakan keuntungan syarikat yang belum diagihkan

kepada suatu cukai ke atas keuntungan yang belum diagihkan, walaupun dividen yang dibayar atau keuntungan yang belum diagihkan itu mengandungi kesemuanya atau sebahagiannya pendapatan atau keuntungan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

FAEDAH

1. Faedah yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi bolehlah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, faedah itu boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana ia terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial faedah itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah tidak melebihi 10 peratus daripada amaun kasar faedah itu.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan faedah yang diperolehi oleh Kerajaan dari Negara yang satu lagi itu.

4. Bagi maksud perenggan 3, istilah “Kerajaan”:

(a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:

- (i) kerajaan-kerajaan Negeri;
- (ii) pihak berkuasa tempatan;
- (iii) Bank Negara Malaysia;
- (iv) badan berkanun yang terlibat dengan fungsi Kerajaan;
- (v) Bank Eksport-Import Malaysia Berhad (Bank EXIM); dan

(b) dalam hal Maghribi ertinya Kerajaan Maghribi dan hendaklah termasuk:

- (i) pihak berkuasa tempatan;
- (ii) badan berkanun yang terlibat dengan fungsi Kerajaan;
- (iii) Bank AL-MAGHRIB; dan
- (iv) Bank Dagangan Asing Maghribi.

5. Istilah “faedah” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan secara gadai-janji atau tidak, dan sama ada menjalankan untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur. Bayaran penalti bagi pembayaran lewat tidak boleh dianggap sebagai faedah bagi maksud Perkara ini.

6. Di Negara Pejanji yang satu lagi yang di mana faedah itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di Negara itu, dan tuntutan yang berkenaan dengannya faedah itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

7. Faedah hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara Pejanji itu sendiri, suatu pecah bahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun atau seorang pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar faedah itu, sama ada dia adalah pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara suatu establismen tetap yang berkaitan dengan keterhutangan yang ke atasnya faedah itu dibayar telah dilakukan, dan faedah itu ditanggung oleh establismen tetap itu, maka faedah itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

8. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan beberapa orang lain, amaun faedah yang dibayar, dengan mengambilkira tuntutan hutang yang baginya ia telah dibayar, melebihi amaun yang mungkin telah dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun faedah yang berakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi perhatian wajar kepada peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana ia terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial royalti itu, cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi 10 peratus daripada amaun kasar royalti itu.

3. Istilah “royalti” sebagaimana digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis pembayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hakcipta kerja kesusasteraan, seni atau saintifik (termasuk filem sinematograf, dan filem atau pita bagi penyiaran radio atau televisyen) apa-apa paten, cap dagangan, rekabentuk atau model, pelan, rahsia formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, perdagangan, atau saintifik, atau bagi maklumat (kepandaian) mengenai pengalaman perindustrian, perdagangan atau saintifik.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, selaku pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, suatu pecah bahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya, atau seorang pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia adalah pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap, yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu dilakukan, dan royalti sedemikian ditanggung oleh establismen tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

6. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan orang lain, amaun royalti yang dibayar, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang baginya mereka dibayar, melebihi amaun yang mungkin telah dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang berakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi perhatian wajar kepada peruntukan Perjanjian ini.

Perkara 13

FEE TEKNIKAL

1. Fee teknik yang diperolehi daripada salah satu di Negara Pejanji oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi yang adalah pemunya benefisialnya dan adalah tertakluk kepada cukai di Negara yang satu lagi itu berkenaan dengannya boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu pada kadar tidak melebihi 10 peratus amaun daripada amaun kasar fee teknik itu.

2. Istilah “fee teknik” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis pembayaran kepada mana-mana orang, selain daripada kepada pekerja orang yang membuat pembayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang berbentuk saintifik, teknik, pengurusan, atau perundingan.

3. Peruntukan perenggan 1 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fee teknik itu, selaku pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana fee teknik itu terbit melalui establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan diri bebas, dan fee teknik itu adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap atau perkhidmatan itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

4. Fee teknik hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, suatu pecah bahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya, atau seorang pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fee teknik itu, sama ada dia adalah pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fee teknik itu dilakukan, dan fee teknik sedemikian ditanggung oleh establismen tetap itu, maka fee teknik itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak.

5. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan beberapa orang yang lain, amaun fee teknik yang sepatutnya melebihi, bagi apa-apa jua sebab, amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi perhatian wajar kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

KEUNTUNGAN DARIPADA PEMBERIMILIKAN HARTA

1. Keuntungan daripada pemberimilikan harta tak alih, sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, bolehlah dicukai di Negara Pejanji di mana harta itu terletak.

2. Keuntungan daripada pemberimilikan harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan establismen tetap yang enterpris Negara Pejanji ada di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang tersedia ada pada pemastautin Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan professional, termasuk apa-apa keuntungan daripada pemberimilikan establismen tetap sedemikian (bersendirian atau dengan keseluruhan enterpris) bolehlah dicukaikan di Negara yang satu lagi. Walau bagaimanapun keuntungan daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh enterpris atau Negara Pejanji dalam lalulintas antarabangsa atau harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara tersebut hendaklah hanya boleh dicukaikan di Negara Pejanji yang enterpris itu menjadi pemastautin.

3. Keuntungan daripada pemberimilikan apa-apa harta atau aset, selain daripada apa yang disebut dalam perenggan 1 dan 2 Perkara ini, hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang pemberimilikannya itu adalah pemastautin.

Perkara 15

PERKHIDMATAN DIRI BEBAS

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seseorang individu yang adalah pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau lain-lain aktiviti bebas yang bersifat serupa hendaklah dikenakan cukai hanya di

Negara itu. Walau bagaimanapun, dalam hal keadaan yang berikut pendapatan sedemikian boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi:

- (a) jika dia tinggal di Negara yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang agregatnya berjumlah sehingga atau melebihi 183 hari dalam tahun kalendar yang berkenaan; atau
- (b) jika saraan bagi perkhidmatannya di Negara yang satu lagi itu sama ada diperolehi daripada pemastautin-pemastautin Negara tersebut atau ditanggung oleh suatu establismen tetap yang orang yang bukan pemastautin di Negara itu mempunyai di Negara itu dan yang mana, dalam mana-mana hal melebihi Dollar US 5000 dalam tahun kalendar berkenaan, walaupun dia tinggal di Negara itu bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang agregatnya berjumlah kurang daripada 183 hari semasa tahun kalendar itu.

2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah terutamanya aktiviti bebas saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran dan juga aktiviti bebas pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

Perkara 16

PERKHIDMATAN DIRI TANGGUNGAN

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara 17, 19, 20, 21 dan 22, gaji, upah dan saraan lain yang seumpamanya yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan sebagaimana yang diperolehi daripadanya boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerima itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam tahun kalendar yang berkenaan; dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, majikan yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi; dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi atau suatu establismen tetap yang dipunyai oleh majikan di Negara yang satu lagi.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan terdahulu Perkara ini, saraan berkenaan dengan apa-apa pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau dalam pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa oleh sesuatu entepriis suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

Perkara 17

FEE PENGARAH

Fee pengarah dan lain-lain pembayaran yang seumpamanya yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota Lembaga Pengarah suatu syarikat yang adalah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 18

ARTIS DAN AHLI SUKAN

1. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 14 dan 15, pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti artis teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan atau berkaitan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau seorang ahli sukan terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang yang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 7, 15 dan 16, dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara langsung atau tak langsung disokong secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya daripada kumpulan wang awam Negara Pejanji yang satu lagi, suatu pecah bahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya.

Perkara 19

PENCEN

Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 20, apa-apa pencen dan saraan lain yang seumpamanya bagi pekerjaan yang lalu atau apa-apa anuiti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 20

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Saraan, selain daripada pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau suatu pecah bahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan

dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau pecah bahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

(b) Walau bagaimanapun, saraan tersebut hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang satu lagi itu jika perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu lagi itu dan penerima itu adalah pemastautin Negara yang satu lagi itu yang:

(i) juga rakyat Negara yang satu lagi itu; atau

(ii) tidak menjadi pemastautin Negara yang satu lagi itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan itu.

2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau pecah bahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau suatu pecah bahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.

3. Peruntukan-peruntukan Perkara 16, 17 dan 19 hendaklah terpakai bagi saraan atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa dagangan atau perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau suatu pecah bahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya.

Perkara 21

PENUNTUT DAN PELATIH

Seseorang individu yang adalah pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sahaja sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan yang hadir sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:

(a) sebagai seorang penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau lain-lain institusi pendidikan seumpamanya diiktirafkan di Negara yang satu lagi itu;

(b) sebagai seorang perantis perniagaan atau teknik; atau

(c) sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan salah satu Negara atau daripada pertubuhan saintifik, pendidikan, keagamaan atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan salah satu Negara,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu terhadap:

(i) semua peremitan dari luar negara bagi maksud penyenggaraan, pendidikan, pengajian, penyelidikan atau latihannya;

(ii) amaun pemberian, elaun atau award itu; dan

- (iii) apa-apa saraan yang tidak melebihi Dolar US 2500 setahun berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan itu yang dilaksanakan itu berkaitan dengan pengajian, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi maksud penyelenggaraannya.

Perkara 22

GURU DAN PENYELIDIK

1. Seseorang individu yang adalah pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan yang, atas jemputan universiti, kolej, institusi awam yang seumpamanya, melawat Negara yang satu lagi itu bagi suatu tempoh tidak melebihi satu tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau menyelidik atau kedua-duanya di institusi pendidikan awam sedemikian hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu terhadap apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan sedemikian yang tertakluk kepada cukai dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.
2. Perkara ini tidaklah terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan sedemikian dilakukan terutamanya bagi faedah persendirian seseorang atau orang tertentu.

Perkara 23

PENDAPATAN YANG LAIN

Butiran-butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak disebutkan dengan nyata dalam Perkara-Perkara terdahulu Perjanjian ini hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali jika pendapatan sedemikian diperolehi daripada sumber di Negara Pejanji yang satu lagi, ianya boleh juga dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 24

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain dari Malaysia, cukai Maghribi yang kena dibayar di bawah undang-undang Maghribi dan mengikut Perjanjian ini oleh seorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari Maghribi hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Maghribi yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian adalah suatu dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang adalah pemastautin Maghribi kepada suatu syarikat yang adalah pemastautin Malaysia dan yang mempunyai

tidak kurang daripada 10 peratus syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Maghribi yang kena dibayar oleh syarikat tersebut berkenaan dengan pendapatannya daripada mana dividen itu dibayar. Kredit itu hendaklah tidak, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Maghribi itu, sebagaimana dikira sebelum kredit diberikan, yang sesuai kepada butiran pendapatan sedemikian.

2. Bagi maksud perenggan 1, istilah “cukai Maghribi yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk cukai Maghribi yang akan atau kena dibayar, di bawah undang-undang Maghribi dan mengikut Perjanjian ini, atas apa-apa pendapatan yang diperolehi daripada sumber di Maghribi sekiranya pendapatan itu tidak dicukai pada kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Maghribi mengikut peruntukan Perjanjian ini dan insentif khas di bawah undang-undang Maghribi bagi kemajuan pembayaran ekonomi Maghribi yang akan berkuat kuasa pada mana-mana peruntukan lain yang akan diperkenalkan di Maghribi bagi pengubahsuaian, atau penambahan kepada, undang-undang tersebut setakat yang dipersetujui oleh pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji sebagai sebahagian besarnya bersifat seumpama.

3. Tertakluk kepada peruntukan undang-undang Maghribi berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Maghribi bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain daripada Maghribi, cukai Malaysia yang kena dibayar di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini oleh pemastautin Maghribi berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari Malaysia hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Maghribi yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian adalah suatu dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang adalah pemastautin Malaysia kepada suatu syarikat yang pemastautinnya adalah Maghribi dan yang mempunyai tidak kurang daripada 10 peratus syer mengundi syarikat yang membayar dividen kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Malaysia yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya daripada dividen yang dibayar itu. Walau bagaimanapun, kredit itu hendaklah tidak melebihi bahagian cukai Maghribi itu, sebagaimana dikira sebelum kredit diberikan, yang sesuai kepada butiran pendapatan sedemikian.

4. Bagi maksud perenggan 3, istilah “cukai Malaysia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk cukai Malaysia yang akan, di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini, kena dibayar atas apa-apa pendapatan yang diperolehi daripada sumber di Malaysia jika pendapatan itu tidak dicukai pada kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut peruntukan Perjanjian ini dan insentif khas di bawah undang-undang Malaysia bagi kemajuan pembangunan ekonomi Malaysia yang akan berkuatkuasa pada tarikh tandatangan Perjanjian ini atau mana-mana peruntukan lain yang akan diperkenalkan kemudiannya di Malaysia bagi pengubahsuaian, atau penambahan kepada, undang-undang tersebut setakat yang dipersetujui oleh pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji sebagai sebahagian besarnya bersifat seumpamanya.

Perkara 25

TAK BERDISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah berlainan atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau boleh tertakluk.
2. Pencukaian ke atas establismen tetap yang suatu enterpris suatu Negara Pejanji punyai di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevikan secara kurang baiknya di Negara yang satu lagi itu daripada pencukaian yang dilevikan ke atas enterpris Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama dalam hal keadaan yang sama.
3. Enterpris suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tak langsung, oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah boleh tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah berlainan atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya enterpris lain yang seumpamanya daripada Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh tertakluk.
4. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan:
 - (a) suatu Negara Pejanji untuk memberi kepada individu yang adalah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud cukai berdasarkan taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan kepada pemastautinnya sendiri;
 - (b) Malaysia untuk memberi kepada rakyat Maghribi yang bukan pemastautin Malaysia elaun diri, pelepasan dan pengurangan tersebut bagi maksud cukai yang melalui undang-undang hanya tersedia ada pada tarikh tandatangan Perjanjian ini kepada rakyat Malaysia yang bukan pemastautin di Malaysia.
5. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang mana-mana Negara Pejanji daripada menghadkan kepada rakyatnya penikmatan insentif cukai yang dimaksudkan untuk menggalakkan sosial atau pembangunan ekonomi di Negara itu.
6. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 26

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang percukaian Negara itu,

mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa kompeten Negara yang dia adalah pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 25, kepada Negara yang dia adalah rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan yang pertama mengenai tindakan yang mengakibatkan pencucuaian tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa kompeten hendaklah berusaha, jika bantahan itu didapatinya sebagai berjustifikasi dan jika ia dengan sendirinya tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk pengelakan pencucuaian yang tidak mengikut Perjanjian.

3. Pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji hendaklah berusaha menyelesaikan, melalui persetujuan bersama, apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit mengenai pentafsiran atau pemakaian Perjanjian. Mereka boleh juga berunding bersama-sama bagi penghapusan pencucuaian dua kali dalam kes-kes yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian.

4. Pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai suatu persetujuan dalam perenggan yang terdahulu.

Perkara 27

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar maklumat sebagaimana yang perlu bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau bagi pencegahan atau pengesanan pelarian atau pengelakan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang bertukar sedemikian hendaklah dikira sebagai rahsia dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuklah mahkamah atau pihak berkuasa yang mengulangkaji) yang terlibat dengan pentaksiran, keputusan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau keputusan rayuan berhubungan dengan, cukai yang adalah perkara kepada Perjanjian.

2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah tidak dalam mana-mana hal pun ditafsirkan sebagai mengenakan kewajiban ke atas suatu Negara Pejanji:

- (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk membekalkan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia dagangan, perniagaan, perindustrian, perdagangan atau profesional atau proses dagangan atau maklumat yang pendedahannya akan bertentangan dengan polisi awam.

Perkara 28

PEGAWAI DIPLOMATIK DAN KONSUL

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal pegawai diplomatik atau pegawai konsul di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 29

MULA BERKUAT KUASA

Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh yang Negara-Negara Pejanji bertukar nota melalui saluran diplomatik memberitahu satu sama lain bahawa perkara akhir yang sedemikian telah dilakukan sebagaimana yang perlu untuk memberikan Perjanjian ini kuatkuasa undang-undang di Malaysia dan di Maghribi, mengikut mana-mana yang berkenaan, dan dengan itu Perjanjian ini hendaklah berkuat kuasa:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;

(b) di Maghribi:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini berkuat kuasa;
- (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa dan tahun-tahun taksiran yang berikutnya:

Perkara 30

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh masa yang tidak tetap, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian, melalui saluran diplomatik dengan memberikan kepada Negara Pejanji yang satu lagi

notis penamatan bertulis pada atau sebelum 30 Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuatkuasa. Dalam keadaan sedemikian Perjanjian hendaklah terhenti daripada berkuat kuasa:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
- (iii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;

(b) di Maghribi:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN HAL TERSEBUT DI ATAS yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa sewajarnya, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Rabat pada 2 haribulan Julai 2001, setiapnya dalam bahasa Melayu, Arab, Perancis dan Inggeris, kesemua teks adalah sama sahinya. Sekiranya terdapat pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks Bahasa Inggeris hendaklah mengatasi.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Maghribi

Dibuat 6 Disember 2003

[Perb. 0.6869/67 Vol. 2(34); PN(PU²)80/XXXIII]

DATO' DR. JAMALUDIN BIN MOHD JARIIS
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE
KINGDOM OF MOROCCO) ORDER 2004

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [*Act 53*] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [*Act 543*], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Kingdom of Morocco) Order 2004**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of Kingdom of Morocco with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Kingdom of Morocco tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE
(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA AND THE
GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF MOROCCO FOR THE AVOID-
ANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL
EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of Malaysia and the Government of the Kingdom of Morocco desiring to conclude an agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed by a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.

-
2. The taxes which are the subject of this Agreement are:
- (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax;(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);
 - (b) in the Kingdom of Morocco:
 - (i) General income tax;
 - (ii) corporation tax;
 - (iii) the tax on income from the shares or social parts and assimilated income;
 - (iv) the tax on immovable property profits;
 - (v) the participation on the national solidarity; and
 - (vi) the tax on income from placing fixed income;(hereinafter referred to as “Moroccan tax”).
3. This Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes on income which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of important changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires:
- (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
 - (b) (i) the term “Morocco” means the Kingdom of Morocco; and
 - (ii) when used in geographical sense the term “Morocco” includes:
 - (*) the territory of the Kingdom of Morocco, the territorial sea thereof and

(**)the seabed and subsoil of the submarine areas adjacent to the coast thereof, but beyond the territorial sea and the exclusive economic zone, over which Morocco exercises sovereign rights, in accordance with its domestic laws and the international law for the purpose of exploration and exploitation of the natural resources of such areas (continental shelf);

- (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or Morocco as the context requires;
- (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes;
- (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term “tax” means Malaysian tax or Moroccan tax, as the context requires;
- (h) the term “national” means:
 - (i) in relation to Malaysia, any individual possessing the citizenship of Malaysia and any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in Malaysia;
 - (ii) in relation to Morocco, any individual possessing Moroccan nationality and any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in Morocco;
- (i) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (j) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - (ii) in the case of Morocco, the Minister of Finance or his authorised representative; and
- (k) the term “statutory body” means any body established by or under a specific law to discharge any governmental function.

2. In the application of this Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which this Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means:

- (i) in the case of Malaysia, a person who is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax; and
- (ii) in the case of Morocco, a person who, under the domestic laws, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a habitual abode;
- (c) if he has a habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the States in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” shall include especially:

- (a) a place of management;
- (b) a branch;
- (c) an office;

- (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
 - (g) a farm or plantation;
 - (h) a building site or construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than 8 months.
3. The term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 5 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, habitually exercises, in a Contracting State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 3 which, if exercise through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
5. An enterprise shall not deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered an agent of an independent status of the transactions between the agent and the enterprise were not made under arm's length conditions.

6. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that order State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the order.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that order State under its domestic laws without prejudice of the provisions of the Article 7.

2. For the purposes of this Agreement, the term “immovable property” shall be defined in accordance with the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and right to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting of natural resources including timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only on so much thereof as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which including executive and general administrative expenses, which would be deductible if the permanent establishment were independent enterprise, insofar as they are reasonably allocable to the permanent establishment, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the exercise of a discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principles of this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by an enterprise of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where—

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends. However, if the beneficial owner is company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital company paying the dividends the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case, the provisions of Article 7 shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to person who are not residents of that other State, or subject the company’s undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.
4. For the purposes of paragraph 3, the term "Government":
 - (a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:
 - (i) the governments of the States;
 - (ii) the local authorities;
 - (iii) the statutory bodies engaged in governmental functions;
 - (iv) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank); and
 - (v) the Bank Negara Malaysia.
 - (b) in the case of Morocco means the Government of the Kingdom of Morocco and shall include:
 - (i) the local authorities;
 - (ii) the statutory bodies engaged in governmental functions;
 - (iii) the BANK AL MAGHRIB; and
 - (iv) the Moroccan Foreign Trade Bank.
5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner, in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

TECHNICAL FEES

1. Technical fees derived from one of the Contracting State by a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner thereof and is subject to tax in that other State in respect thereof may be taxed in the first-mentioned Contracting State at a rate not exceeding 10 per cent of the gross amount of the technical fees.

2. The term “technical fees” as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the technical fees, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the technical fees arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services, and the technical fees are effectively connected with such permanent establishment or such services. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

4. Technical fees shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the technical fees, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the technical fees was incurred, and such technical fees are borne by such permanent establishment then such technical fees shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14**GAINS FROM THE ALIENATION OF PROPERTY**

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing professional services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) may be taxed in that other State. However, gains from the alienation of ships or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.
3. Gains from the alienation of any property or assets, other than those mentioned in paragraphs 1 and 2 of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other independent activities of a similar character shall be taxable only in that State. However, in the following circumstances such income may be taxed in the other Contracting State:
 - (a) if his stay in the other State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned; or
 - (b) if the remuneration for his services in the other State is either derived from residents of that State or borne by a permanent establishment which a person not resident in that State has in that state and which, in either case exceeds 5000 US dollars in the calendar year concerned, notwithstanding that his stay in that State is for a period or periods amounting to less than 183 days during that calendar year.
2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19, 20, 21 and 22, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of the Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned; and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a resident of the other Contracting State or a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 17

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 18

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16 income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 19

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, any pension and other similar remuneration for past employment arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

Article 20

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration, shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the recipient is a resident of that other State who:

(i) is a national of that other State, or

(ii) did not become a resident of that other State solely for the purpose of performing the services.

2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

3. The provisions of Articles 16, 17 and 19 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 21

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration not exceeding 2500 US dollars per annum in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance.

Article 22

TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any public university, college, institution primarily for research purposes or other similar public institutions, visits that other State for a period not exceeding one year solely for the purpose of teaching or research or both at such public institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research, provided that such remuneration is derived by him from the first-mentioned Contracting State.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 23

OTHER INCOME

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 24

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Moroccan tax payable under the laws of Morocco and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Morocco shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Morocco to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Moroccan tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. For the purposes of paragraph 1, the term "Moroccan tax payable" shall be deemed to include Moroccan tax which would, under the laws of Morocco and in accordance with this Agreement, have been payable on any income derived from sources in Morocco had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Moroccan tax in accordance with the provisions of this Agreement and the special incentives under the Moroccan laws for the promotion of economic development of Morocco which were in force on the date of signature of this Agreement or any other provisions which may subsequently be introduced in Morocco in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

3. Subject to the laws of Morocco regarding the allowance as a credit against Moroccan tax of tax payable in any country other than Morocco, the Malaysian tax payable under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement by a resident of Morocco in respect of income derived from Malaysia shall be allowed as a credit against Moroccan tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia to a company which is a resident of Morocco and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Malaysian tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Moroccan tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

4. For the purposes of paragraph 3, the term “Malaysian tax payable” shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement, have been payable on any income derived from sources in Malaysia had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Malaysian tax in accordance with the provisions of this Agreement and the special incentives under the Malaysian laws for the promotion of economic development of Malaysia which were in force on the date of signature of this Agreement or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

Article 25

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

4. Nothing in this Article shall be construed as obliging:

- (i) a Contracting State to grant to individuals who are resident of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents;
- (ii) Malaysia to grant to nationals of Morocco not resident in Malaysia those personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are by law available on the date of signature of this Agreement only to nationals of Malaysia who are not resident in Malaysia.

5. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent either Contracting State from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives designed to promote economic development in that State.

6. In this Article, the term “taxation” means taxes to which this Agreement applies.

Article 26

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, notwithstanding the remedies provided by the taxation laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other for the purposes of reaching an agreement in the preceding paragraphs.

Article 27

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting State shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or for the prevention or detection of evasion or avoidance of taxes covered by this Agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall be disclosed only to persons or authorities (including a court or reviewing authority) concerned with the assessment, collection, enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes which are the subject of this Agreement.
2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 28

DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

ENTRY INTO FORCE

This Agreement shall enter into force on the date on which the Contracting States exchange notes through the diplomatic channel notifying each other that the last of such things has been done as is necessary to give this Agreement the force of law in Malaysia and Morocco, as the case may be, and thereupon this Agreement shall have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
- (ii) in respect of petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force;

(b) in Morocco:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
- (ii) in respect of other taxes income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force and subsequent years of assessment.

Article 30

TERMINATION

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the period of five years from the date on which this Agreement enters into force. In such an event this Agreement shall cease to have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given;

(b) in Morocco:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Rabat this 2nd day of July 2001, each in the Malay, Arabic, French and English languages, the four texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of The Kingdom
of Morocco

Made 6 December 2003

[Perb. 0.6869/67 Vol. 2(34); PN(PU²)80/XXXIII]

DATO' DR. JAMALUDIN BIN MOHD JARJIS
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat in pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]